

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
201101755

Vår ref.
11/3635-

Dato
07.10.2011

Revidert hørings svar - Samhandlingsreformen - forslag til forskriftsendringer og nye forskrifter som følge av Prop. 91 L (2010-2011) Lov om kommunale helse- og omsorgstjenester

Det vises til brev fra Helse- og omsorgsdepartementet av 4. juli 2011 m/vedlegg og til brev fra Arbeidsdepartementet av 5. september 2011 hvor det ble meddelt at Arbeidsdepartementet ikke hadde merknader.

Arbeidsdepartementet ønsker å komme med en revidert høringsuttalelse til forslaget til forskriftsendringer og nye forskrifter.

I punkt 6.1 i høringsnotatet redegjøres det for dagens regler om ansvarlig kommune og om refusjon ved institusjonsopphold. Disse reglene er tilnærmet like i sosialtjenesteloven § 10-1 og lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 3. Helse- og omsorgsdepartementet foreslår å videreføre gjeldende regler inntil videre, med noen mindre tilpasninger.

Dersom Helse- og omsorgsdepartementet på et senere tidspunkt vil endre disse reglene, ber Arbeidsdepartementet om å bli involvert i arbeidet på et tidlig tidspunkt, slik at det kan vurderes om også våre regler bør endres, da det er en verdi i seg selv å ha mest mulig like regler på dette området.

I punkt 9.3 vises det til forslag fra Arbeidsdepartementet i høringsnotat om utkast til forskrift til lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen, sendt ut 12. april i år, med høringsfrist 15. juli. Korrekt høringsfrist er 31. august.

Vi vil også knytte enkelte kommentarer til forskriftutkastet under pkt. 9.4, jf. pkt 13.9, om rett til helse- og omsorgstjenester til personer uten fast opphold i riket.

Vi bemerker innledningsvis at det kan virke noe forvirrende at forskriften i tittelen angir å gjelde personer uten fast opphold i riket, mens § 2 bokstav a gjelder nettopp personer med fast opphold i riket. Realiteten synes å være at forskriften gjelder for alle og presiserer virkeområdet for kapittel 2 i den nye pasient- og brukerrettighetsloven, dvs. hvem som har rett til helsehjelp.

Som kjent er det innført en ny § 2-17 i folketrygdloven om medlemskap i trygden under fengselsopphold mv. Etter loven er det to grupper av innsatte. For det første personer som var medlemmer før frihetsberøvelsen og som opprettholder medlemskapet under soning mv. De øvrige er ikke medlemmer, men får dekket helsetjenester som om de var medlemmer, forutsatt at utgiftene ikke dekkes av andre eller av egne midler.

Gruppen som opprettholder medlemskap under frihetsberøvelse, går inn under § 2 bokstav b i utkastet til forskrift etter pasient- og brukerrettighetsloven, dvs. de har full rett til helsehjelp under frihetsberøvelsen.

Når det gjelder gruppen som ikke er medlemmer under frihetsberøvelsen, kan det være tvil om hvilken stilling de har etter forskriftutkastet. De kan anses omfattet av forskriften § 2 bokstav a om fast opphold i riket (kravet om 12 måneders opphold vil være oppfylt dersom frihetsberøvelsen varer ett år eller mer), eller de kan anses omfattet av §§ 3 og 5 i forskriftutkastet om rett til øyeblikkelig hjelp og helsehjelp som ikke kan vente. Vi legger foreløpig til grunn at meningen er å begrense rettighetene, dvs. at gruppen ikke skal omfattes av § 2 i forskriften.

Det finnes to muligheter for å gjøre dette klart. Gruppen ikke-medlemmer kan defineres ut av § 2 ved å endre § 2 bokstav a til for eksempel ”har fast opphold i riket, det vil si opphold som er ment å vare eller har vart minst 12 måneder, *unntatt opphold som omfattes av folketrygdloven § 2-17*”.

Vi viser i denne forbindelse også til tidligere korrespondanse om hvordan dekningen av helsetjenester for den aktuelle gruppen bør reguleres, senest Helse- og omsorgsdepartementets brev 12. juli 2011 (ref 201101904/HEGS). Vi antar at det er enighet om reguleringen bør skje ved at det i forskriften etter folketrygdloven § 2-17 vises til forskriften etter pasient- og brukerrettighetsloven. Ettersom folketrygdloven § 2-17 åpner for å regulere selve omfanget av helsehjelpen i forskrift, vil dette kunne ta form av en henvisning til bestemte paragrafer i forskriften etter pasient- og brukerrettighetsloven, for eksempel til §§ 3 og 5. § 2 i forskriften vil da ikke få anvendelse. Alternativt kan henvisningen gjelde ”øyeblikkelig hjelp og helsehjelp som

ikke kan vente, jf. forskrift fastsatt xxxx med hjemmel i pasient- og brukerrettighetsloven § 1-2 andre ledd”.

Dersom forskriftutkastet § 2 bokstav a presiseres som antydnet ovenfor, kan det i forskriften etter folketrygdloven § 2-17 tas inn en generell henvisning til forskriften etter pasient- og brukerrettighetsloven.

Med hilsen

Eva Strømsnes (e.f.)
avdelingsdirektør

Ola Torvald Foss
seniorrådgiver